

Glassyard Galéria (március 25.)

A Glassyard Galéria

Az aktuális kiállítás (*Abundant Days to Come... / A java csak most jön* című csoportos kiállítás nemzetközi szereplőkkel) bemutatása után a galéria művészeti vezetője, *Bencsik Barnabás* beszélt a galéria létrehozásának körülményeiről és a víziókról. Elárulta, hogy nehéz helyzetben van, mivel olyan, inkább középgenerációs (nem melleleg kiváló) hazai és külföldi művészeket képvisel, akik komoly alkotói múltat és eredményeket tudnak felmutatni, ezért már ritkábban jelentkeznek új projektekkel, azok is többnyire magas költségvetésű munkák és magas költségekkel jár a művek szállítása, megfelelő installálása, raktározása. Emellett a gyűjtői kör limitált, a vásárlási szándék változó, pedig a profit-orientált galéria működésének elsődleges feltétele a folyamatos mű eladás. Emiatt előfordul, hogy a tervezett program és a határidők elcsúsznak. A galéria időnként képviselteti magát nemzetközi művészeti vásárokon is, de a programot és fenntartást elősegítő pályázati pénzekhez ritkán jut, azt, hogy mégis képes talpon maradni, egy magánbefektetőnek köszönheti. A programban egyaránt szerepelnek festészeti, plasztikai, installatív- vagy videóművek, láthatóan nem egy műfajra helyeződik a hangsúly.

A galéria a hallgatók körében nem számít a legismertebbek közé, többen most jártak először ezen a helyszínen. Kifejezetten biztató volt, hogy a beszélgetés végén elhangzott, hogy a galéria művészeti vezetője nyitott a diploma előtt álló hallgatók programjának megismerésére, ösztönözte a hallgatókat, hogy küldjék el a portfóliójukat, amiben akár a későbbi kollaboratív munka lehetősége is rejtőzhet, vagy egy-egy tematikus tárlat esetében kaphat valaki felkérést kiállításon való részvételre.

A kurzus másik három helyszíne a *Deák Erika Galéria*, a *Neon Galéria* és az *acb Galéria* volt. Ami legszembetűnőbb, hogy az acb és a Deák Erika for-profit galériaként sokkal bővebb anyagi helyzettel rendelkezik, nívós és nagyon drága külföldi vásárokon jelennek meg és a Neon Galéria is képes a művészeti programja mellett tanulmánykötetek kiadását finanszírozni rendszeresen. Bár mindhárom galéria esetében előfordulnak fiatalabb művészek is a képviseltek listáján, mégsem ez a jellemző. Ahhoz, hogy ezen galériák valamelyikébe egy fiatal művész bekerülhessen, már komolyabb eredményekkel kell rendelkeznie, vagyis a galéria nem vállalkozik kockázatosnak ítéltető tehetséggondozásra. A Neon Galéria és a Deák Erika Galéria profilja elsősorban kortárs festészetre összpontosít, ez napjainktól nagyjából a hatvanas évekig terjedő időszakot foglalja magába, a másik három helyszín leginkább installatív vagy projekt alapú művészetet mutat be.

A budapesti rövid galériatúrával az volt a célunk, hogy a hallgatók az egyéb kurzuson átadott – a hazai művészeti intézményrendszert bemutató – elméleti ismereteket gyakorlatba ültetve, közvetlen közléről is megismerjék és olyan információkat kapjanak közben, ami kritikai szemléletük fejlesztésével elősegítheti a pályájuk tudatos tervezését. A galériákat többnyire eddig csak megnyitók vagy tárlatlátogatások alkalmával ismerhették, a művészeti programról beszélgetni a szervezőkkel ritkán adódhat alkalom, a pénzügyi kérdésekről még ritkábban hallnak, mint ahogy az egyes galériák művészekkel kötött megállapodásainak részleteiről is. A látogatások során a kialakult közvetlen beszélgetések közben ilyen információk is elhangzottak.